

liaisonner; 4. (за дърствамъ на мани на зиждане), enlier; 5. (от клана), bâillonner; 6. -са, vr. se lier, s'unir; 7. fig. se marier, s'enchaîner à; 8. (от нѣкого), se faufler.

Свързане, sn. la cohérence, empaquetage, fenton ou fanton m, suite f; || fig. la liaison, tissu m, texture f; || Phys. la cohésion.

Свързка, sf. le faisceau, lien m, copule, relation f, rapport m; 1. fig. la liaison; 2. Archit. le tirant; 3. (бюхча т.), la troussse; 4. (на дѣловыи хартии), le dossier; 5. напрѣчна — на подъ, la lierne; 6. (от мысли), la logique; 7. (стоки), le ballot; 8. описание -ки, Anat. la syndesmographie et -mologie.

Свързливъ, adj. combinable.

Свърталница, sf. l'habitation f, domicile m; 1. fig. le siège; || движамъ —, va. lever le siège; 2. нѣмане въ —, la non-résidence.

Свъртане (на тѣсно място), sn. la claustration.

Свърхестественъ, adj. antiphysique.

Свършакъ, sm. la fin, terme m, extrémité f, trépas et trépassement m; 1. fig. l'oméga m, le décès; 2. (на слово), l'épilogue m; 3. (умрѣло), le noir trajet; 4. при -ть, à la sortie de.

Свършевамъ, va. finir, mettre fin, terminer, accomplir, consommer, fermer, clore, clôturer, expédier, conclure, parfaire, venir à bout de, dénouer; 1. fig. trancher, vider; 2. (до край нѣщо), fig. mettre la sceau à; 3. (работата си), faire son sillon; 4. (скоро), sabrer; || fig. troubser; 5. -са, vr. finir et en —, se terminer, expiration, décéder; 6. свършеса, v. imp. il expire, il passe; || -ватса, ils terminent en; 7. който са свършева, fig. expirant, adj; 8. то са свърши веке, c'est entendu.

Свършеване и -шено, sn. la fin, finiment, accomplissement m, terminaison, consommation, décision, conclusion; || fig. la clôture; || (на рѣчи), Gram. la désinence.

Свършено, adv. tout est dit; || -то, sn. le finiment.

Свършенъ, adj. fini, accompli, révolu, convenu, consommé, décidé; 1. fam. toisé; 2. надве натри —, baclé, adj; 3. това го има -шено, cela vaut fait.

Свършителъ, adj. final.

Свърделен станъ, sm. l'alésoir m.

Свърдле, sn. le lasseret et laceret, la queue-de-cochon.

Сврѣдлева дупка, sf. la forure.

Сврѣдель, sm. la vrille, perce f, pointeau, amogcoir, ébauchoir, évidoir, biseau, archet, foret m, tarière f; 1. (за витла или за главини), le taraud; 2. земянь —, la sonde ou tarière; 3. (у кацаръ), la losse et lousse; 4. пробиване съ — земя, le

sondage; 5. опытвамъ съ — земя, va. sonder; 6. майсторъ на -ди, un vrillier.

Свъквамъ, va. assembler, évoquer; 1. (кучета), Vén. rompre; 2. (за наловаряне), aboucher; 3. съ рогъ кучета), Vén. forhuir du cor, grailler; 4. (събраче), convoquer; 5. -вамеса, vr. en appeler à.

Свъкване, sn. la convocation.

Свъкливъ, adj. convocable.

Свърачъ, ka. s. musicien, enne; joueur, euse d'instrument; flûteur; euse; || (кога свирпи), un exécutant.

Свъристъ, sm. oiseau, le jaseur.

Свърене (на свирки), sn. l'exécution f.

Свърка, sf. le chalumeau, flageolet m, loure, anche f; || промънявамъ —, va. fam. déchanter.

Свъркамъ (съ свита ржка), vn. sifler en paume f; || свърка (за вѣты-мъ), v. imp. il susurre. [tion et -surrement.]

Свъркане (на вѣты-мъ), sn. la susurration.

Свъркаръ, sm. un cornemuseur.

Свърнувамъ (пѣсни), vn. siffler.

Свърноване, sn. le sifflement, sifflerie f, coup de siffler, m.

Свърня, sf. Mus. l'air m; 1. (на инструментъ), Mus. le toucher; 2. (съ търбила или тромпеты), la fansfare; 3. страсть къмъ —, la métomanie; 4. страстенъ приятель на —, sc. métomane.

Свърчица, sf. le brouil.

Свъря, vn. Mus. exécuter; 1. (съ инструментъ), jouer; 2. (съ нѣщо), Mus. toucher; 3. (пакъ или изнено), rejouer; 4. (нужкато, арфа, гимара), Mus. pincer; 5. (съ търбила), sonner; 6. (съ усма), siffler; 7. свърять, v. imp. ils chuchotent.

Свѣстене, sn. la cognition.

Свѣстенъ, adj. raisonnable, conscient, catégorique, religieux.

Свѣстно, adv. en conscience, en sûreté de.

Свѣсть, sf. la conscience, le fer intérieur, la scrupule; 1. fig. le tribunal de la conscience, religion f; 2. беспокойство на -та, le scrupule; 3. биене —, fig. le cri.

Свѣстивамъ, va. désabuser, désaveugler, désenchanter; || -са, vr. se désabuser, se reconnaître, rappeler ses esprits m, se faire scrupule de.

Свѣстяне и -тene, sn. le désabusement, désaveuglement, désenchantment m, conscience f.

Свѣтене, sn. la splendeur, resplendissement, rayonnement m, gloire f; || fig. l'éclaire, éclat, feu, m; || Phys. la coruscation.

Свѣтилникъ, sm. la lanterne, torchère f.

Свѣтило, sn. le luminaire; || fig. le flambeau, fanal m.

Свѣтканица, sf. la foudre, tonnerre, éclair m, fulguration f.